

לכבוד...

אייר תשל"ז

ולהתפלל לה' שיחוס עליך ועל בעלך שאתם צריכים להראות ידידות באמת, ולא לדבר אתו ולא להאשימו ובפרט לא להכעיסו ח"ו, כי זה כלום לא יעזור לכם, זה רק ירחק אתכם לגמרי מהמטרה הנכונה.

עליכם לדלג על הכל ולפתוח דף חדש בחיים כמו שלא קרה כלום, כמו החודש הראשון לנשואיכם ולהיות אתו באהבה אמיתית. ומה שיש לכם טענות ותביעות - לדבר על כך כל יום לפני הקב"ה השומע תפילות עמו ישראל.

מאבקכם עם עצמכם, שזה העבודה האמיתית שתובעים מהאדם עלי אדמות, כאשר עובר את כור-האש של מידת הקנאה שלו, זה נהפך לקנאת ה' צב-אות, ואתם מתקרבים בזה אל השי"ת, התקרבות כזאת אין כמותה, כתינוק בחיק אמו, כמו שאומר דוד המלך ע"ה "כגמול עלי אמו - כגמול עלי נפשי".

עבודת השתיקה והתפילה בלב שלכם - יתנו לכם שתוכלו לקבל את היסורים מתוך אהבה ושמחה. כמו שהקריבו בני ישראל קרבנותיהם

יסורי הנפש שאתם עוברים - זהו כאב צער גלות השכינה שהאיש הולך אחרי דמיונותיו מהטבע שלו, אשר על זה אמר דוד המלך ע"ה "דמיונו כאריה יכסוף יטרוף", שגרם למשבר המשפחתי החרף אצלכם. אצל בעלך התגבר לדאבונו הטבע השחור המסתיר את האור האמיתי של הקדושה והורס על לא דבר חיי משפחה יהודית, ואין לתאר ולהשיג צער גלות השכינה של כך.

רצוני לומר לכם שאפילו כל כך שחור, חושך מצרים - אסור להתייאש ולאבד את התקוה, כי בכל צרה וכאב אומר הקב"ה "עמו אנכי בצרה", שם הוא מסתתר וקורא מתוך הצרה אל האיש שיתקרב יותר אל הקדושה ע"י "לב נשבר ונדכה אלוקים לא תבזה".

אני מבין את כאבכם המר, שזה מיסורי הנפש החמורים בעולם, עד כמה שאתם מחזיקים מעמד - אתם רואים את האמונה, כיצד הקב"ה נותן לכם את הכוחות לעבור את זה.

מה שיש לעשות במצב כזה - להילחם, להילחם עם עצמכם, רק עם עצמכם לא עם הזולת, מאבקכם הוא לשתוק

תחזו איש אחר לגמרי, תרוויחו את זה שהתחלתם להבין ולכת בדרכי האמונה הפשוטה ולפרסם את שמו הגדול בעולם מעצמם, בבחינת "מבשרי אחזה אלו-ה".

אבקשכם לשמוע בקולי, לא תתחרטו. עוד יהא לכם נחת רב בחייכם, עוד תספרו על מה שעבר עליכם מתוך שמחה.

הקב"ה יהיה בעזרתכם בנסיונות הקשים ובמאבק הקשה שאתם עוברים. השי"ת יתן ברכה והצלחה בכל מעשי ידיכם עם כל טוב אמן וכן יהי רצון.

בשמחה על המזבח בבית המקדש, כך יעלו יסוריכם לפני כסא הכבוד ולגרום נחת רוח, ולבטח שזה יביא בלבם של הבעל הרהורי תשובה והרהורי חרטה. הוא יתעורר מתרדמתו ומחלומותיו המרים, יוודע לו מה שהוא עומד לעשות וישתנה לגמרי לטובה, ולכם עוד יהיה חיים צנועים רגועים ונהדרים, ותגדלו את צאצאיכם לתורה ולחופה ולמעשים טובים.

אבל זה מוכרח לבוא מעצמכם, ללא לחץ עליו, בזה שתלחצו עליכם - זה יגרום שהוא יתחיל ללחוץ על עצמו, ותראו נפלאות הבורא, בפעם אחת

מח

אלת כתי

לכבוד...

אייר תשל"ז

המושג של התנצלות, רק דרך ההכנעה, להכניע את עצמו בפני הכאב, בפני המכה שהאיש נותן לי ולראות בזה את רצונו הנסתר של השי"ת הבוחן לבב אנוש בנסיונו, כדי לזכרו ולהעלותו לדרגת שורש נפשו, בכדי לבוא ע"י כך לתכלית דביקות הבורא ית'.

כאשר הענין הזה יהא ברור אצלך ותתחילו לחיות בזה, תשיגו שמחה

ממרחק אני מרגיש ומבין את יסוריך. מה שאתה עובר, אלו הן צרות ישראל בגלויותיו הארוכות, אשר השלום-בית המופרע מעכב את השראת השכינה של "איש ואשה שלום ביניהם שכינה שרויה ביניהם". אפילו כאשר אפשר להצטדק שהאשמה לא בי - אך לא זו הדרך להביא את השלווה בבית.

בדרכי האמונה הפשוטה שדוד המלך ע"ה אמר "דרך אמונה בחרתי" - אין